
Zekatını vermeyen Sa'lebenin korkunç akibeti

"Rahman ve Rahim Olan ALLAH'ın Adıyla"

Salabe b. Hatibi'l-Ensari, Peygamber Mescidi'ne devam ederdi. Öyle ki, Peygamber Efendimiz SAV ona, "Mescidin Güvercini" lakabını vermişti. İbadet ve taat'a da öylesine hevesli ve meraklı idi ki, güneşte ısınmış kızgın taşların ve toprağın üzerine çokça secde ettiği için alını nasır tutmuş, neredeyse devenin dizine dönmüştü. Mescidde uzun uzun vakit geçiren Salabe daha sonraları aceleyle mescidden çıkmaya başlamıştı.

Bir gün Peygamber Efendimiz (SAV), Salabe'ye , "Ey Salabe ! Sana ne oluyor da münafıklar gibi aceleyle mescidi terk ediyorsun ? " buyurdu. Bunun üzerine Salabe Efendimiz'e (SAV) dedi ki : "Ya Resûlullah ! Öyle bir fakirlik içindeyim ki , evimizde şu üzerimde bulunan elbiseden başka elbise yoktur. Onun için bu elbiseyi hanımımmla beraber giyiyoruz. Ben namazımı eda ettiğim gibi biran önce eve gidiyorum ki, hanımımmla elbiseyi vereyim de namazını vakti geçmeden eda etsin. İşte acelem bundandır. Ne olur bizim için ALLAH'a(C.C.) dua etseniz de bize mal verse, böylece fakirlikten kurtulalım." Salabe böyle deyince, Efendimiz (SAV) ona : "Sana yazık olur ya Salabe, şükürünü eda edebileceğin az mal, şükürünü eda edemeyeceğin çok maldan daha hayırlıdır." buyurdu. Salabe ısrar etti: "Ya Resûlullah ! Bizim için dua buyursanızda Cenab-ı Hâk bize ihsanda bulunsa ..." Bunun üzerine Efendimiz tekrar, onu bu ısrarından vazgeçirmek için : "Ya Salabe ! Sen ALLAH'ın (C.C.) Resûlü gibi olmak istemez misin ? Nefsim Kudret Elinde olan ALLAH'a (C.C.) yemin ederim ki , altın ve gümüşle yüklü dağların benimle gelmesini istesem, elbette benimle koşarlardı. Ama ben biliyorum ki , dünya ahirette nasibi olmayanların nasibidir."

Efendimiz (SAV) böyle buyurmasına rağmen, Salabe nedense anlamak istemedi. Halbuki ALLAH'ın (C.C.) Resûlü bir şey buyurduysa bunda bir hikmet vardır. Bir kere söyledin , vazgeçmeni istedi. Hadi bir kere daha ısrar ettin, tekrar vazgeçmeni istedi. Anlasana ! Efendimiz (SAV) Peygamberlik ferasetiyle gördü ki sana mal yaramayacak, o malı isteme ki , o mal seni helak edecek. Şayet sana fayda getirecek olsaydı Efendimiz (SAV) hemen dua ederdi. Ama buna rağmen Salabe ısrarında devam edip tekrar üsteledi ve : "Ya Resûlullah ! Ne olur benim için dua buyur da, ALLAH bize ihsan da bulunsun. Seni Hak Peygamber olarak gönderen Cenab-ı Hâk'ka yemin ederim ki, beni mal ile rızıklandırmasını ALLAH'tan (C.C.) istersen, malımda hakkı olan hak

sahiplerinin hakkını mutlaka ödeyeceğim." diye ısrar etti. Bunun üzerine Efendimiz (SAV) ellerini açtı ve "Ya Rabbi ! Sen Salabe'ye ihsan eyle" diye üç defa dua buyurdu.

Tabii sonraları Mevlâ Teâlâ , Salabe'ye mal ihsan etti. Salabe bir miktar koyun edindi. Koyunları birden bire çoğaldılar. Hatta o kadar ürediler, o kadar çoğaldılar ki, koyun sürüsüne Medine sokakları dar gelmeye başladı. Oraları dar gelince sürüsünü Medine vadisine indirdi. Böylece Mescidi Nebevi'den de uzaklaşmak zorunda kalmıştı. Daha evvel beş vakit namazını Efendimiz'in (SAV) ardında eda ederken , şimdi ancak öğle ve ikindi namazlarını eda edebiliyordu. Efendimiz'in (SAV) duası bereketiyle Salabe'nin malı günbegün artıyordu. Öylesine arttı, sürü öylesine çoğaldı ki, gün geldi sadece Cuma namazlarına cemaate iştirak etmeye başladı. Sürüsü biraz daha artınca Medine vadisi de almadı. Böylece sürülerini başka vadilere götürmek zorunda kaldı. Bundan böyle artık Cuma namazlarına da gelmemeye başladı. Artık Mescid-i Nebevi'den tamamen uzak kalmıştı. Ne acı bir şeydi ki, Resûlullah (SAV) Mescid-i Nebevi'nin imamıyken, herkes Efendimiz'in (SAV) arkasında namaz kılmak için can atıyorken, o mal Salabe'yi nasılda uzaklaştırmıştı. Ne Resûlullah'ı (SAV), ne de Sahabe-i Kiram'ı görebiliyordu artık...

Efendimiz (SAV) bir gün Salebe'yi sordu. Ashab'ı Kiram, "Ya Resûlullah ! Salabe'nin koyunları o kadar çoğaldı ki, Medine'nin vadileri onun sürüsünü almadığı için, o da uzak vadilere çıktı" dediler. Bunun üzerine Efendimiz(SAV), "**Yazık ! Salabe'ye çok yazık.**" buyurdular.

Tabii bu arada yeni yeni ayetler nazil oluyordu. Ashab-ı Kiram bu ayeti kerimeleri işittikleri gibi büyük bir aşk ve şevkle amel etmeye koyuluyorlardı. Ve nitekim malların zekâtıyla alâkalı şu ayet geldi. "**Onların mallarından bir zekât al ki , onunla kendilerini temize çıkarmış , mallarına bereket kazandırmış olasın.**" **Tevbe:103**

ALLAH-u Teâlâ Hazretlerin'den böyle bir emir gelince, Efendimiz (SAV) zekâtların tahsili için bazılarını görevlendirdi. Ve zekât ayetini yazdırıp, mü-minlerden zekât almaları için onları etrafa gönderdi. Bu tahsildarlar nereye gittilerse memnuniyetle karşılandılar ve kabile halkı zekâtlarını kendilerine takdim ettiler. Bu arada dağların taşların bile almadığı kadar çok sürüleri olan Salabe'ye de uğradılar. Resûlullah'ın (SAV) yazdırmış olduğu, içinde ALLAH'ın (C.C.) farz kıldığı zekât ayeti de bulunan mektubu bu durumu ona bildirdiler.Ve ondan malının zekâtını

vermesini istediler. Tabii bu haber Salabe'nin hoşuna gitmedi. Bu kadar kırkta biri kim bilir ne kadar çok tutacaktı. Gecesini gündüzünü birbirine katmış ve bu kadar mal edinmişti, şimdi bir çırpıda bunu vermek Salabe'ye zor geldi herhalde... Resûlullah'ın(SAV) sohbetlerinden Ashab-ı Kiram'dan , cemaatten , o atmosferden epeyce uzak kaldığı için , işin ciddiyetini de kavrayamadı ve çok ağır, söylenmemesi gereken bir söz sarfetti. Kendisine gelen Resûlullah'ın (SAV) tahsildarlarına "Sizin bu istediğiniz ancak bir haraçtır veya haracın benzeridir. Siz şimdi gidin de ben bunu iyice bir düşünüyüm." dedi.

Hey gidi Salabe neyi düşüneceksin. Elinde avucunda hiçbir şey yokken zenginlik için Resûlullah'a (SAV) yalvarmadın mı ? Şayet ALLAH (C.C.) mal ihsan ederse "malımda hakkı olan hak sahiplerinin hakkını mutlaka ödeyeceğim" diye Resûlullah'a (SAV) söz vermedin mi? O zaman bir tek elbisen varken şimdi davarını, sürünü dağlar taşlar almıyor vadilere sığmıyor, o kadar zengin olmuşsunda şimdi verdiği sözünü unutup düşünüyüm diyorsun. ALLAH'ın (C.C.) ayeti nazil olmuş, bu konuda emir buyurmuş, Resûlullah (SAV) elçi göndermiş, malının zekâtını fakirin hakkını versene ! Hâla neyi düşüneceksin ? ...

Bu hadise üzerine Salabe'nin içine düştüğü bu korkunç durumu beyan eden ayetler nazil oldu. Mevlâ Teâlâ şöyle buyuruyordu : **"Onlardan (münafıklardan) kimi de, "Eğer ALLAH (C.C.) lütuf ve Kereminden ihsan ederse mutlaka zekâtını vereceğiz ve gerçekten salih kimselerden olacağız." diye ALLAH'a (C.C.) ant içtiler. (Fakat) ALLAH Celle Celalühü onlara lütfundan verince onda cimrilik edip (ALLAH'ın emrinden) yüz çevirerek sözlerinden döndüler." Tevbe:75-76**

Salabe'den eli boş dönen bu iki tahsildar Efendimiz'in (SAV) yanına dönünce, durumu anlatmak için daha ağızlarını bile açmadan Peygamber Efendimiz (SAV) iki defa **"Yazık! Salabe'ye çok yazık!"** buyurdular.

Bu olayın vehametini anlayan Hz Ömer (R.A.) derhal bineğine atladığı gibi uçarcasına Salabe'nin bulunduğu yere geldi. Onu buldu ve : **"Sana yazıklar olsun Ya Salabe! Helâk oldun! Senin hakkında korkunç bir ayet nazil oldu."** deyince Salabe birden telaşlandı. Birden akli başına geldi. İstenen zekâtı vermek bir tarafa ne kadar ağır laflar söylemişti. Salabe ne büyük bir hata yaptığının farkına varıyordu. Hemen malının zekâtı ne tutuyorsa fazla fazla sürüsünden ayırdı ve

onlarla beraber yola koyuldu. Süratle Medine'ye varıp Peygamber Efendimiz'in(SAV) huzuruna çıktı. Özürler dileyip affını talep ederek, getirdiği zekâtını kabul buyurmasını istedi.

Efendimiz Aleyhis Salatü Vesselam, Salabe'nin hiç beklemediği bir cevap verdi ve buyurdu ki : "**Cenab-ı Hâk senden zekâtı kabul etmememi emretti.**" Salabe hakikaten helak olmuştu. Bu cevap üzerine dövünmeye, başına topraklar saçmaya başladı.

Resûlullah'ın(SAV) ömrü hayatında onun zekâtını kabul etmedi.

Efendimiz ahirete irtihal edince, Hz Ebu Bekir halife oldu. Bunun üzerine Salabe zekâtını Hz Ebu Bekir'e getirdi, ama o "ALLAH'ın (C.C.) alma diye emir buyurduğu ve Resûlullah'ın(SAV) da almadığı bir zekâtı, bende almam! " diyerek kabul etmedi. Sonra Hz Ömer halife oldu. Onun hilafetinde de bir ümit geldi ve adeta bir servet derecesindeki zekâtını Hz Ömer'e takdim etti. Bu zekâtı Hz Ömer'de kesinlikle kabul etmedi ve Salabe Hz Osman'ın hilafeti zamanında helak olup gitti.

Ya Rabbi ! Bizleri Sana isyan etmekten muhafaza ederek akibetimizi hayreyle , ayağımızı (yolundan) kaydırma ... (amin)